

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Dato: 29-03-2020
Enhed: SUNDJUR
Sagsbeh.: DEPCRV
Sagsnr.: 2003768
Dok. nr.: 1151699

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 27. marts 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 127 til L 158 (Forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger mod smittesomme og andre overførbare sygdomme (Yderligere foranstaltninger for at forebygge og inddæmme smitte med covid-19 m.v.)) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Geertsen (V), Ellen Trane Nørby (V) og Jane Heitmann (V).

Spørgsmål nr. 127:

”Ministeren bedes redegøre for, hvordan borgerne skal bevise deres nære familiære relation. Er det via pas, særskilte tilladelsesdokumenter eller andet?”

Svar:

Det er et almindeligt princip i straffesager, at det er politiet og anklagemyndigheden, der har bevisbyrden for, at der er sket en overtrædelse af en straffebestemmelse.

Det gælder også for overtrædelser af regler udstedt i medfør af epidemilovens § 6, stk. 1, som ændret ved lovforslaget.

Derudover følger det af retsplejelovens § 750, 1. pkt., at politiet kan foretage afhøringer, men at politiet ikke kan pålægge nogen at afgive forklaring, og at ingen tvang må anvendes for at få nogen til at udtale sig. I overensstemmelse hermed følger det af § 752, stk. 1, 1. pkt., at en sigtet inden politiets afhøring skal gøres udtrykkeligt bekendt med sigtelsen og med, at den sigtede ikke er forpligtet til at udtale sig.

Det følger dog også af retsplejelovens § 750, 2. pkt., at enhver har pligt til på forlangende at oplyse sit navn, adresse og fødselsdato til politiet. Undladelse heraf straffes med bøde, jf. retsplejelovens § 750, 3. pkt.

Politiet kan i medfør af retsplejelovens § 755, stk. 1, efter omstændighederne anholde en person som led i efterforskningen af en strafbar lovovertrædelse, herunder for mulige overtrædelser af retsplejelovens § 750, 2. pkt., hvilket f.eks. kan omfatte, når politiet har mistanke om, at personen har oplyst falske generalier. Anholdelse må dog ikke foretages, hvis mindre indgribende midler er tilstrækkelige, jf. retsplejelovens § 755, stk. 4.

Derudover følger det af epidemilovens § 6, stk. 3, at sundheds- og ældreministeren efter forhandling med justitsministeren kan fastsætte regler om, at politiet kan anvende den fornødne magt for at sikre, at regler fastsat i medfør af § 6, stk. 1, overholdes. Denne bestemmelse er udmøntet i § 4, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 224 af 17. marts 2020 om forbud mod større forsamlinger og forbud mod adgang til og restriktioner for visse lokaler i forbindelse med håndtering af Coronavirussygdom 2019 (CO-

VID-19) med senere ændringer, hvor det fremgår, at politiet kan anvende den fornødne magt i overensstemmelse med lov om politiets virksomhed for at sikre, at forbuddet i bekendtgørelsens § 1 overholdes, og at påbud efter § 2 efterkommes.

Som det bl.a. også fremgår af bemærkningerne til § 6, stk. 3, i epidemiloven, jf. Folketings Tidende 2019-20, A, L 133 som fremsat, side 24 og 25, findes de generelle betingelser for politiets magtanvendelse i politilovens § 16, stk. 1, hvorefter politiets magtanvendelse skal være nødvendig og forsvarlig, og magtanvendelsen alene må ske med midler og i en udstrækning, der står i rimeligt forhold til den interesse, der søges beskyttet. Desuden skal magt anvendes så skånsomt, som omstændighederne tillader, og således at eventuelle skader begrænses til et minimum, jf. politilovens § 16, stk. 2.

Jeg har i øvrigt fuld tillid til, at politiet kan varetage opgaven hensigtsmæssigt under udøvelse af det skøn, som politiet dagligt udøver i forbindelse med udførelsen af politiets opgaver.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Camilla Rosengaard Villumsen